

Waar een mens zich allemaal toe kan laten verlagen! Echter, er zijn grenzen!

Als iemand mij een maand geleden had verteld, met een zekere mate van stelligheid, dat ik ooit "intiem" bezig zou zijn met mijn paard, dan was die persoon een vijand voor het leven geworden.

Ik merk van mijzelf amper, dat ik ziek ben. Op de meeste opmerkingen van anderen, dat zij zich niet lekker in hun vel voelen zitten, denk ik: "Het is je niet aan te zien!" Ik zeg het niet, ik zou niet durven. Ik informeer dan heel belangstellend en meelevend wat er aan scheelt, leg een gewillig oor, soms zelfs twee oren, te luis-teren en meestens, als ik na een dag of wat belangstellend vraag hoe het hen vergaan is, dan doen zij of zij water zien branden en zij kijken mij aan met een gezicht van "Waar heb jij het in 's hemelsnaam over". En ik denk dan : "Heb ik mij daar nou dagen zorgen over lopen maken?!"

Dat bedoel ik nou eigenlijk, dus. Als ik het zelfs bij mensen niet door heb, dat er fysiek wat aan schort, hoe kan men dan van mij verwachten, dat ik dat bij dieren wel heb. Maak 'm effe. Ik doe niet aan buiten-/bovenzintuigelijke, zelfs amper aan zintuigelijke waarneming. ESP is mij volkomen vreemd.

Vandaar dat ik dan ook mijn dochter en partner nodig had om mijn Lipton te diagnosticeren als zijnde SLIGHTLY UNDER THE WEATHER. Klinkt zo deftig, hè en mooi passend bij zijn engelse naam. Het dier stak niet zo goed in zijn vel, beweerden zij.

Na onze korte vakantie op de Veluwe plukten zij namelijk een veertigtal teken van zijn onderlijf, minimaal klein, ter grootte van een babyspinnetje, 't soort, dat zich in het najaar, hangend aan een draadje, laat meevoeren op de herfstwinden om een eigen territorium te bereiken. En daar zit hem nou de kneep.

Het was tenslotte MIJN paard, MIJN schuld, dat hij niet tegen spuitflessen en dito bussen kan en dus niet was beschermd tegen deze nare beestensoort.

Allereerst werd mij gevraagd, of ik hem al getempt had, koorts opgenomen in le-kentaal. Men kan het noemen hoe men wil: MOOI NIET!!!!

Als ik mijzelf moet "tempen", iets, dat eens in de tig jaren voorkomt, dan gebeurt dat onder de oksel! Ik tel wat decimalen bij de uitslag op en dat is het dan! Dat gebeurde zo toen ik kind was en er is sindsdien, wat dat betreft, niets veranderd. Denkt men nou werkelijk, dat deze jongen zich kwetsbaar opstelt bij de achterbenen van welk paard dan ook, met zijn neus op gevaarlijke hoogte, met de ene hand een staart op en weg houdt en met de andere, alsof zijn leven er van af hangt een thermometer meebeweegt met alle spastische achterhandneigingen, constant bevreesd, dat dat glazen dingetje het begeeft en hij met de scherven blijft zitten, staan, of dat het plotseling in het NIET, het moet een naam hebben, verdwijnt! Bovendien ben ik er heilig van overtuigd, dat deze activiteit bij paarden de behoefte opwekt om hun behoefte te doen. AMMENOITNIE, zoals wij vroeger zeiden. Laat de veearts zijn werk doen. Een ieder zijn eigen expertise.

Waar ik wel aan moest geloven, was het intiem strijken langs benen, buik, oksels, liezen en onder de staart (Een heel geschikt tijdverdrijf voor diegenen, die hun paard kusjes geven. De volgende keer zoek ik vrijwilligers in die contreien), minitieuus betastend, op zoek naar het meest minimale hobbeltje, vierkante centimeter na idem-dito, om de teken te ontdekken en die dan met tekentang, al draaiend te verwijderen, met kaak en kop en lijf. Tenslotte was het mijn eer te na, om alles door dochter en partner te laten geschieden.

En dat alles, omdat mijnheer Lipton de ziekte van Lyme zou kunnen hebben opgelopen. Bloedonderzoek is gaande. Wij wachten af.

En dat er nog tal van ruiters zijn, die niet weten, dat ook dieren deze nare ziekte kunnen oplopen. Laat u uw paarden op vreemde weiden grazen, spuit ze dan in met Frontline (normaal bedoeld voor honden en katten) en haal de teken binnen een dag weg. Zo is er de minste kans, dat ze worden geïnficeerd. Is het kwaad al geschied, laat dan bloedonderzoek doen en/of start een kuur met Doxycyline (sterk antibioticum) voor minimaal 30 dagen. Ook in het Twiske zitten deze nare beestjes tegenwoordig, dus het geldt niet alleen voor de Veluwe!

Nog even wat anders:

Wist u,

- ❖ dat er een kaleidoscoop van uitdrukkingen de gezichten siert van de ruiters, die zo stoïcijns mogelijk hun rondjes denken te draaien in de bak? Kijk maar op de foto's van juni
- ❖ dat er een New Forrester rondloopt, geen lid overigens, die alleen maar winstpunten draait, als zijn/haar nek gesierd wordt door zeven pomponnetjes. Vorige keer en deze keer. Tussendoor, elders, niet bij ons, waren het er elf!
- ❖ dat er toen geen winstpunt gereden werd! Je zou er subiet bijgelovig van worden.
- ❖ dat er een amazone rondloopt, die bij de laatste vlechten net zo lang doorfriet, tot zij er twaalf of veertien heeft
- ❖ dat er iemand voor het eerst reed en toen pontificaal midden in de losrijbak werd gelongeerd, boven op zijn hengst.
- ❖ wij dachten dat het mocht, maar dat het wel zo sympathiek was geweest, als het ergens opzij was gebeurd.
- ❖ dat Zaanse Ruiters Jaap, zeker meent te weten, dat het niet mag, en dat, wat hem betreft, in uitzonderlijke gevallen, de binnenbak wordt opengesteld.
- ❖ dat het niet de bedoeling is dat er een gewoonte van wordt gemaakt!
- ❖ dat op de achtergrond van een van de foto's een visser met uitgespreide armen de grootte aangeeft van de spiering, die hij onlangs ving.
- ❖ dat voornoemde pomponnetjespaard zich een hoedje schrok van het belletje van de Jury en daardoor geheel uit zijn/haar doen geraakte.
- ❖ dat een belletje op de fiets ook rare gevolgen kan hebben, zoals een bestuurslid van ons ervoer op de Veluwe. De tweede schrikrenalop was het gevolg.
- ❖ dat de eerst veroorzaakt werd door zogenoemde reetjesvliegen, die heel irritant onder de staart gaan zitten en meppen overleven, zich daar niets van aantrekken en alleen na bruto geweld het loodje leggen.
- ❖ dat de naam komt van ree=hert. Men zou ze ook hertjesvliegen kunnen noemen. Klinkt echter minder "lief en vertederend". De Veluwe blijkt dus niet zonder gevaar voor paard en ruiter!
- ❖ dat je ook heel relaxed de wedstrijden kunt bekijken, zoals de laatste foto ons toont.

Tenslotte:

- ❖ dat het vake inloggen op onze site niet komt door ondergetekende, zoals dochterlijn beweert. Dat klopt niet helemaal, eigenlijk helemaal niet!!!!!!!!!!!!!!

Dressuursport is een gezellige sport, bedreven door lieve paardenliefhebbers, die bezig zijn voor de knickers en dan pas voor het geld.

De sport KAN NIET zonder vrijwilligers.

Wij zoeken gezellige mensen om de sport gaande te houden.

Ringmeester

Vrijwilligers Gezocht!

De bestuursleden van R.V. In 't Oostzanerveld zijn altijd op zoek naar enthousiaste vrijwilligers, die een handje willen helpen tijdens de maandelijkse wedstrijden op het terrein van de Zaanse Ruiters.

We zijn op zoek naar vrijwilligers die de jury willen assisteren met schrijven en het secretariaat willen helpen bij het organiseren van de wedstrijd. Verder hebben we incidenteel ringmeesters nodig.

Indien jij een steentje wilt bijdragen kun je contact opnemen met Yvonne Meyn : yvonne@oostzanerveld.nl